

Vladislav Soukup – učitel

* 16. 10. 1904 † 20. 3. 1991

Učitelství sbor v roce 1940. V. S. stojící druhý zprava.

Otec začínal svoji učitelskou dráhu v českém pohraničí. Před 2. světovou válkou se přestěhovali s matkou do Suchdola u Prahy, později pak do Sedlce. Působil od r. 1939 ve zdejší škole, napřed v obecné, později na měšťanské, která sídlila v budově dnešního místního úřadu nad poštovním úřadem.

Pro své učitelské povolání se důkladně vyzbrojil, získal aprobaci pro 2. stupeň pro estetickou výchovu, obor výtvarná výchova a hudební výchova, později též matematiku. Dálkově studoval na pedagogické fakultě Karlovy univerzity v Praze u prof. C. Boudy

a H. Salcmana. S tím se ale nespokojil a absolvoval tříleté studium pro pracující na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u prof. Viktorina.

Jako ušlechtilý a krásu milující člověk pěstoval též hudbu. Při své důkladnosti se nespokojil jen s jejím amatérským provozováním, ale opět se připravoval důkladným studiem harmonie a kontrapunktu u národního umělce J. B. Foerstra, kde se věnoval jak skladbě, tak i vokální sborové hudbě. Zaujat krásou oken Svatovítského chrámu sepsal studii, věnující se hodnocení jejich estetického účinku nejen po stránce obsahové, ale

i po stránce technické. Vše konzultoval s umělci M. Švabinským, K. Svolinským, C. Boudou, ale i se sklenáři těchto oken. Bohužel tato studie se nedočkala vydání, přestože byla kladně hodnocena některými odborníky. Pochvalně se o ní vyjádřil i kardinál Tomášek.

Od r. 1955 vyučoval na základní škole v Praze 1, Josefské ul., později i na 3. stupni – gymnáziu na Štrossmayerově náměstí v Praze 7. Ve svém volnu doma sám muzicíroval, někdy spolu s budoucím hudebním skladatelem Václavem Hálkem; uměl hrát na piano, varhany, harmonium i housle. Doma se setkával a o výtvarném umění často hovořil se svým kolegou R. Papežem. Oba občané Suchdola. V kapli Nejsvětější trojice v Sedlci, kam často docházel, utvořil kolektiv 9 lidí, se kterými nastudoval Rybovu vánoční mši a tuto na Vánoční svátky zde prezentoval.

Pokud jde o jeho techniku malby, šlo napřed o olejomalbu, později měl zálibu v tužce, pastelů a v neposlední řadě akvarelu. Šlo o novátorskou techniku odlišnou od obvyklé, t.j. práce na stále mokřím papíru na velké ploše. Výsledkem pak byla měkkost barev i celková měkkost obrazu. Většinou si vybíral náměty v přírodě, a to tak, že nikdy neskicoval, aby obraz dotvářel později doma, ale vše

Kaple sv. Václava, tužka, 1959

zpracovával ihned na místě. Jeho výtvarný rukopis lze považovat za zcela realistický, bez jakéhokoliv zjednodušení nebo překomponování. Je to jakýsi sklon k jakémusi novodobému impresionismu.

Nesmím zapomenout ani na jeho hudební aktivitu, t.j. byl dlouholetým členem Pěveckého sdružení pražských učitelů a s tímto velikým kolektivem procestoval při četných zahraničních zájezdech celou Evropu od polárního kruhu po Středomoří. Jeho sytý bas vévodil celému sboru.

Mohl bych se zmínit i o mnohostranných zájmech tatínka, např. o jeho článkách, usilujících o ochranu přírody, památek apod. I díky jeho tvrdému odporu proti přehradě na řece Vydře na Šumavě se nakonec tato stavba neuskutečnila, a krása údolí zůstala zachována nám i budoucím.

Pro své politické smýšlení a praktující víru spojenou s návštěvami

Ve Smetanově síni. V. S. v první řadě čtvrtý zleva.

církevních zařízení byl tehdejšími režimem perzekvován a nikdy se přes svou dlouholetou pedagogickou praxi a zkušenost nemohl podílet na vedení školy nebo se dokonce stát i školním inspektorem. Byl skromným a poctivým českým kantorem

s láskou ke svému zvolenému životnímu poslání.

*Vzpomíná: Vladimír Soukup,
syn V. Soukupa (únor 2015).*

*Zpracoval: Josef Jánský,
více na www.historiesuchdola.cz*
